

ikke videre vedkommer Sagens Realitet. Der staaer nemlig i de to sidste Linier i § 20: „Disse Mulfter, der ikke kunne overstige 10 Rd., tilfalde de Fattiges Kasse i Sognet.“

Saa gjerne som jeg onskede denne Kasse alle mulige Indtægter og ikke kan Andet end være glad over den Belvillie, der er vilst den, saa troer jeg ikke, at den er istand til at modtage disse Mulfter. Det er i Loven af 8de Marts 1856 udtrykkeligt bestemt, hvilke Indtægter denne Kasse skal have. Den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kreds. (Blok), som indbragte Forslaget til denne Lov, holdt meget stærkt paa, at denne Kasses Indtægter ikke skulde være andre end frivillige Gaver, og jeg er fuldkommen enig med ham i, at det ifølge dens hele Natur er aldeles rigtigt og smukt, at den blot faaer saadanne frivillige Gaver. Der kom imidlertid i § 7 en Bestemmelse ind, som jeg tilligemed flere ærede Landsthingsmand deeltog i at foreslaae til Sagens 3die Behandling, men som den ærede Forslagsstiller dengang udtalte sig imod, fordi det ikke var en aldeles frivillig Gave, men den gif dog igjennem her i Thinget, og det er den deri omhandlede Indtægt, som nu er hjemlet i § 7 af Loven af 8de Marts 1856, som siger: „Den Communens Fattigkasse ved Fattigreglementerne af 5te Juli 1803 for Kjøbstæderne § 42, 7de Post, og for Landet § 46, 4de Post, hjemlede Ret til ved visse Documenters Thinglæsning at oppebære en Afgift, skal i Fremtiden tilkomme „de Fattiges Kasse“. Jeg udhævede dengang, da Forslaget var for, til Fordeel for samme, at det vel var paabudet, at der skulde erlægges en Afgift, men Afgiftens Størrelse var aldeles fri, saa at Enhver, der skulde have et slikt Document thinglæst, vidste, at der skulde betales Noget, men kunde give, som han vilde, 10 Rd. eller 2 Mk. Han skal give Noget, derfor er der et Lovbud, som ogsaa er gjensaget i Loven af 8de Marts 1856, men Størrelsen af Betalingen er — hvad jeg dengang anførte som et Argument — aldeles frivillig, hvilket, som jeg troer, gjorde, at Forslaget med stor Majoritet gif igjennem, og at Forslagsstilleren ikke havde Noget derimod. Af Interesse for Kassen troer jeg imidlertid, at der ikke bør

tilstaaes den Mulfter; thi hvis det bliver bekendt, at Kassen har andre Indtægter end frivillige Gaver, saa ville de frivillige Givere trække sig tilbage og sige: Kassen har havt saa mange Mulfter-jaar, vi ville ikke give Mere, og saa vil den Betydning tabe sig, som Loven af 8de Marts 1856 tillægger denne gavnlige Institution, som jeg meget ynder. Jeg vil derfor tillade mig at stille dette lille Ændringsforslag til 2den Behandling; det vil jo kun gaae ud paa en Omfryntning, nemlig istedetfor at sige: „tilfalder de Fattiges Kasse“, da at sige: „tilfalder Sognets Fattigkasse“. Hertil skal jeg foreløbigt indskrænke mig.

Drejer: Ja, da jeg ikke har Haab om, at der ved simple Ændringsforslag vil kunne fremkomme saadanne Forbedringer i Forslaget med Hensyn til de Punkter, jeg har Evtvøl om, at jeg vil kunne komme til at stemme for samme, saa skal jeg naturligvis ikke gaae vidløftig ind paa det Foreliggende, men jeg troer dog, at burde gjøre et Par Bemærkninger, og navnlig udhæve Noget af det, som jeg mener giver Føle til særdeles Betænkelighed. Jeg skal, hvad de to første Afsnit angaaer, ikke gjøre væsentlige Udsættelser; det er disse to Afsnit, jeg i det Hele taget anseer for at være meget gode. Imidlertid har § 5 den Mangel, at den tilpligter de til et Bando løb hødende Jordbrugere at modtage og bortføre den oplastede Jord, uden at bestemme Noget om, naar saadan Forpligtelse skal opfyldes; men dette er jo en Mangel af mindre Betydning, som let vil kunne rettes, skjøndt det er vist, at Bestemmelsen ikke har Stort at betyde, naar Vedkommende bestandigt kan svare: „Jeg skal nok gjøre det“, og saa selv har Raadighed over, hvorlænge det skal være, inden han gjør det. Hvad det Afsnit angaaer, der handler om Draining, da ere mine Betænkeligheder derved noget større. Det er mig nemlig ikke klart, at det i alle Dele er saaledes, som det burde være; jeg skal ikke gaae videre ind paa Detaillen i denne Henseende, men blot gjøre opmærksom paa, at i Ex. Nr. 3 af § 12, der angaaer Vedligeholdelsen af Norledninger, bestemmer, at Ledninger, som gaae gjennem anden Mands Jord end dens, for